

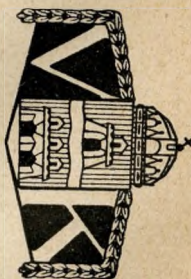
— Egy öreg ház halálára. Bogárhátú kis ház húzódott meg hosszú-hosszú idők óta az Esplanale-szálloda tövében. Régi idők ittfelejtett árvájaként állt a Zsigmond-utcában, sárga, omladozó vakolatával. Hirtelenül esapott teteje szinte félve ragadt a sokemeletes épülethez. Olyan szerényen, mintha még a mindennapos járókelők figyelmét is el akarta volna kerülni. Minden díszre csukott üveges-erkélye. Ezenfelül talán csak az ütött-kopott firmatábla tűnhetett fel, mely a lengedező dunai szélről lebegtette hirdeti, hogy itt jó bort és sört mérnek. Olyan szerény volt a kis ház, mintha szégyenlette volna magát. Pedig erre semmi oka sem volt, hiszen falai a régmúlt idők nemes patináját viselték magukon és az orozaton egy girbe-görbe felirat hirdette:

„Ez a ház volt Gül-Baba otthona.“

Sokan mindennap ellátogattak ide, a multhoz. Akár tél volt, akár nyár, felkeresték a „rózsák atyja“ egykori kies lakóhelyét. Sokunk szívéhez nőtt az ódon ház minden téglája. Szerettük foszladozó sárga vakolatját, az egyre fakuló feliratot, a kis erkélyt. Egy napon kézzel mázolt táblácska jelent meg a ház falán:

„A ház lebontásából származó összes anyag eladó.“

A régi barátok elérzékenyültek. Hát lehet, hogy a multnak nincs már semmi respektusa? Szabad a modernségért feláldozni mindent, ami régi? Napokig esüngött ott a tábla, amikor egyszerre hirtelen levették. Újból reménykedni kezdtek a régi barátok. Talán még sem bontják le... talán mégis meggondolják. Hirtelen tervek, ötletek merültek föl, hogy vajjon mire lehetne a régi, megrokkant épületet felhasználni. Milyen jó lenne egy török hódoltság-korabeli múzeumot létesíteni benne. De korai volt a reménykedés. Ma reggelre a Zsigmond-utca már az Irgalmasok kórháza előtt is hangos kalapácsütésektől visszhangzott. A ház körül hatalmas porfelhő szállott, biztos jele a megkezdett bontásnak. Szomorúan néztük a szakértő kezeket, amelyek először a tetőt szedték le, lebontották a kedves kis erkélyt és kiszedték az ablakráamákat. Néhány óra alatt eltűnt a kis emelet és vele együtt megszűnt a régmúlt idők varázsa. A szomorú romok közül kihangzik a dolgozó kőművesek viadám füttye: a „Top Hat“ legújabb slágereit fujják.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Egy öreg ház halálára*

Forrás:

8 Orai Utag

1936 XII. 2.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tárgy

728.3

Oszályozás

Személy

Helyszám

*Zsigmond-ú. háza
"1936"*